

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 261

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 17 martie 2022

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 798 din 7 decembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (6) și ale art. 130 din Legea nr. 72/2016 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților	2-4	582.	operare a mărfurilor periculoase (produse petroliere, produse chimice lichide și gaze lichefiate) și inspecțiile pentru emiterea certificatelor de gas free și hot work în apele naționale navigabile și în porturile românești 11-12
Decizia nr. 801 din 7 decembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 95 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale anexei nr. 5 la aceeași lege	4-6	760.	— Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 811/2021 privind alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit pentru activitățile de aviație, pentru perioada 2021—2023 13
Decizia nr. 819 din 9 decembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în redactarea anterioară Legii nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	7-9	155.	— Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului sănătății publice nr. 284/2007 privind aprobarea Metodologiei-cadru de organizare și desfășurare a concursurilor/examenelor pentru ocuparea funcțiilor specifice comitetului director din spitalele publice 14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
3.722/2021. — Ordin al ministrului culturii privind clasarea imobilului situat la adresa poștală 517, satul Galošpetreu, comuna Tarcea, județul Bihor, în Lista monumentelor istorice, cu denumirea Conacul Draveczy Gyula, în categoria II — arhitectură, m — monument, grupa B	10	— Ordin pentru modificarea Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.549/2018 privind aprobarea Normelor metodologice pentru stabilirea documentelor justificative privind dobândirea calității de asigurat, precum și pentru stabilirea documentelor necesare atribuirii numărului unic de identificare în sistemul de asigurări sociale de sănătate cetățenilor străini sau apatrizilor aflați în situații deosebite care provin din zona conflictului armat din Ucraina și intră în România și care nu solicită o formă de protecție potrivit Legii nr. 122/2006 privind azilul în România	15-16
245. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul transporturilor și infrastructurii, privind inspecțiile de siguranță a navigației la navele de transport și terminalele de			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 798**

din 7 decembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (6) și ale art. 130 din Legea nr. 72/2016 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (6) și ale art. 130 din Legea nr. 72/2016 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților. Excepția a fost ridicată de Ion Stolojan în Dosarul nr. 7.611/63/2018 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 639D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În ceea ce privește constituționalitatea dispozițiilor art. 35 alin. (6) din Legea nr. 72/2016, invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 588 din 8 octombrie 2019. Referitor la dispozițiile art. 130 din Legea nr. 72/2016 arată că susținerile autorului excepției sunt neîntemeiate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 26 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 7.611/63/2018, **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (6) și ale art. 130 din Legea nr. 72/2016 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților**. Excepția a fost ridicată de Ion Stolojan cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de pensionare.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3), ale art. 16, 20, 41, 47, 50 și 53. Arată că în vreme ce pensionarul care cumulează veniturile din avocatură cu pensia din alte sisteme de asigurări sociale, pensie stabilită anterior datei de 28 mai 2001, va fi radiat din Tabloul avocaților cu drept de practică, celelalte persoane pensionate pentru limită de vârstă, în baza aprobării Consiliului Baroului, își pot continua activitatea profesională și pot cumula pensia din avocatură cu veniturile din profesie. Astfel, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale invocate întrucât limitează discriminatoriu dreptul la muncă, contrar principiilor constituționale care statuează că dreptul la pensie și dreptul la muncă nu se suprimă unul pe celălalt, fiind garantate de Constituție.

6. Autorul excepției arată că invocarea excepției de neconstituționalitate este impusă de soluționarea favorabilă a contestației împotriva deciziei prin care i-a fost respinsă cererea de acordare a drepturilor de pensie pentru limită de vârstă din sistemul de pensii al avocaților, având în schimb dreptul la pensie pentru retragere din profesie, cu consecința anulării dreptului de a mai profesa avocatura. Atât în cazul persoanei pensionate anterior datei de 28 mai 2001, cât și în cazul celei care s-a pensionat ulterior acestei date este vorba despre dreptul de a munci al persoanei pensionate, de a-și asigura traiul, astfel încât limitarea (distanța) realizată de textele de lege criticate apare ca nejustificată și discriminatorie.

7. Autorul excepției arată și faptul că la data pensionării pentru limită de vârstă în sistemul public a beneficiat de reducerea vârstei de pensionare prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999, fiind persoană cu dizabilități cu un handicap grav, permanent, nerevizibil, iar cererea de pensionare la limită de vârstă în sistemul de pensii al avocaților a formulat-o la data împlinirii vârstei biologice de pensionare, context în care statul nu își mai îndeplinește obligația de a acorda o protecție specială persoanelor cu handicap.

8. Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate încalcă și principiul consacrat de Constituție potrivit căruia nicio lege nu poate îngreuna dreptul la muncă și libertatea în alegerea profesiei sau a locului de muncă.

9. De asemenea, susține că interdicția de a beneficia de pensie la limită de vârstă și de a mai lucra este contrară prevederilor constituționale, întrucât reprezintă o încălcare a drepturilor subiective ale persoanelor, dreptul de pensie — preexistent — și, respectiv, dreptul decurgând din exercitarea profesiei de avocat.

10. În aprecierea dispozițiilor legale contestate, autorul excepției consideră că trebuie avute în vedere prevederile constituționale potrivit cărora exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune pentru motivele expres și limitativ prevăzute de textul constituțional.

11. **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că dispozițiile art. 35 alin. (6) și ale art. 130 din Legea nr. 72/2016 sunt neconstituționale, fiind încălcate dispozițiile art. 16, 47 și 53 din Constituție. Consideră că există o discriminare între persoanele pensionate din alte sisteme de asigurări sociale anterior datei de 28 mai 2001 și celelalte persoane pensionate ulterior acestei date, care pot beneficia de pensie pentru limită de vârstă din sistemul propriu de asigurări al avocaților, diferența de tratament juridic dintre cele două categorii neavând vreo justificare obiectivă.

12. În ceea ce privește data de 28 mai 2001, raportat la succesiunea legilor în timp, instanța observă că atât sub imperiul Decretului Consiliului de Stat privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților nr. 251/1978, în vigoare până la data de 28 mai 2001, abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000, cât și ulterior acestei date, până la data intrării în vigoare a Legii nr. 72/2016, respectiv data de 3 iulie 2016, avocații pensionați din alte sisteme de asigurări sociale puteau cumula această pensie cu pensia pentru limită de vârstă din sistemul propriu al avocaților.

13. O dispoziție asemănătoare celei criticate pentru neconstituționalitate [art. 35 alin. (6) din Legea nr. 72/2016] a fost cuprinsă în art. 36 din Statutul Casei de Asigurări a Avocaților, adoptat în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 221/2000, însă instanțele au considerat că dispoziția statutară este nelegală, în sensul că adaugă la lege (de exemplu, Decizia nr. 5.703R din 19 octombrie 2009, pronunțată de Curtea de Apel București în Dosarul nr. 4.632/2009).

14. Prin urmare, această diferență de tratament juridic între persoanele pensionate din alte sisteme de asigurări sociale anterior datei de 28 mai 2001 și cele pensionate ulterior acestei date nu este justificată nici de evoluția legislației în timp, nici de o nevoie socială actuală, deoarece la ora actuală persoanele pensionate din alte sisteme de asigurări sociale pot beneficia de pensie pentru limită de vârstă din sistemul propriu de asigurări al avocaților, pot cumula această pensie cu pensia din alte sisteme de asigurări sociale și își pot desfășura activitatea după pensionarea din sistemul propriu de asigurări al avocaților în baza aprobării Consiliului Baroului.

15. Mai mult decât atât, prin intermediul dispozițiilor legale criticate, se produc alte efecte juridice decât cele avute în vedere de autorul excepției potrivit legislației anterioare, acesta având reprezentarea că va beneficia de pensie pentru limită de vârstă din sistemul propriu de asigurări al avocaților la împlinirea vârstei de 65 de ani ca urmare a contribuției sale la acest sistem un număr de ani, respectiv stagiul minim de cotizare de 15 ani.

16. În ceea ce privește dreptul la pensie pentru limită de vârstă, suprimat de dispozițiile legale contestate, instanța are în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 387 din 5 iunie 2018, paragraful 30, în care s-a reținut că „este necesară sublinierea distincției dintre problematica vizând condițiile de pensionare de cea referitoare la încetarea de drept a contractului individual de muncă”. Astfel s-a reținut că, prin Hotărârea din 18 noiembrie 2010, pronunțată în Cauza *Pensionsversicherungsanstalt împotriva Christine Kleist*, paragraful 24, instanța europeană a subliniat că „problema condițiilor de acordare a pensiei pentru limită de vârstă, pe de o parte, și cea a condițiilor de încetare a raportului de muncă, pe de altă parte, sunt distincte”.

17. În cauza dedusă judecării, pentru a beneficia de acordarea unei pensii din sistemul propriu de asigurări al avocaților, autorul excepției, care îndeplinește condițiile de acordare a pensiei pentru limită de vârstă, dar nu poate beneficia de aceasta, este nevoit să se retragă definitiv din profesie fără posibilitatea de a reveni ulterior. În cazul unui avocat, retragerea definitivă din profesie echivalează cu imposibilitatea acestuia de a-și desfășura activitatea. Or, dreptul la pensie și dreptul la muncă nu pot fi condiționate unul de celălalt.

18. Având în vedere motivele expuse anterior, instanța apreciază că dispozițiile legale criticate sunt în contradicție și cu art. 53 din Constituție, întrucât suprimarea dreptului la pensie pentru limită de vârstă și condiționarea obținerii unei pensii de retragerea definitivă din profesie nu îndeplinesc condițiile cerute de acest text constituțional.

19. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

20. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

22. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 35 alin. (6) și ale art. 130 din Legea nr. 72/2016 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 5 mai 2016. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 35 alin. (6): *„În cazul avocaților care cumulează veniturile din avocatură cu pensiile din alte sisteme de asigurări sociale, stabilite anterior datei de 28 mai 2001, contribuțiile achitate la fondurile sistemului de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților vor fi avute în vedere numai la stabilirea pensiei de retragere definitivă din profesie.”;*

— Art. 130: *„(1) Contribuțiile achitate la sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților de asigurații care cumulează veniturile din avocatură cu pensiile din alte sisteme de asigurări sociale obligatorii stabilite anterior datei de 28 mai 2001 vor fi avute în vedere numai la stabilirea pensiei de retragere definitivă sau a altor drepturi de asigurări sociale.*

(2) Avocații aflați în situația prevăzută la alin. (1) pot beneficia, la cerere, numai de pensia de retragere definitivă din profesie, în condițiile art. 35.”

23. Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor prevederi constituționale: art. 1 alin. (3) privind statul român, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 referitor la dreptul la muncă, art. 47 privind nivelul de trai, art. 50 privind protecția persoanelor cu handicap și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate în raport cu critici similare și prin raportare la aceleași texte din Constituție invocate și în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 588 din 8 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 983 din 6 decembrie 2019, analizând evoluția reglementărilor în materie, Curtea a reținut că „avocații pensionați în alte sisteme de asigurări sociale obligatorii atât înainte, cât și după 28 mai 2001 și care cumulează veniturile din profesia de avocat cu pensiile anterferite pot dobândi, pe lângă pensia pentru limită de vârstă obținută în alte sisteme de asigurări sociale obligatorii, numai o pensie de retragere definitivă din profesie. Astfel, nu se poate obține mai întâi o pensie pentru limită de vârstă în alte sisteme de asigurări sociale obligatorii, la care să se adauge o pensie pentru limită de vârstă în sistemul de asigurări sociale al avocaților, care să se recalculeze și să devină — la încetarea profesiei — o pensie de retragere definitivă din profesie.” Curtea a observat că aceasta a fost opțiunea Uniunii Naționale a Avocaților/Uniunii Naționale a Barourilor din România, opțiune ulterior preluată în Legea nr. 72/2016, și a considerat că „o asemenea opțiune ține seama de exigența ca o persoană să nu încaseze două pensii pentru limită de vârstă, una din sistemul avocațial, iar cealaltă din alte sisteme de pensii, și să și exercite în continuare profesia de avocat; în schimb, stagiul realizat ca avocat pensionar într-un alt sistem de pensii decât cel al avocaților se recunoaște, cu acordarea unei pensii de retragere definitivă din profesie, alături de pensia pentru limită de vârstă rezultată dintr-un alt sistem de pensii decât cel al avocaților.”

Prin urmare, având în vedere că avocații pensionați atât înainte de 28 mai 2001, cât și după această dată beneficiază de același tratament juridic, Curtea a apreciat că susținerile vizând existența unei discriminări între persoanele pensionate din alte sisteme de asigurări sociale anterior datei de 28 mai 2001 și celelalte persoane pensionate ulterior acestei date nu pot fi reținute, fiind neîntemeiate.

25. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate vizând încălcarea dreptului la muncă și a dreptului la pensie, reglementate de art. 41 și art. 47 alin. (2) din Constituție, Curtea a apreciat că aceste texte constituționale nu sunt incidente în cauză, întrucât dispozițiile de lege criticate nu privesc nici alegerea și exercitarea profesiei de avocat și nici dreptul la pensie publică, ci condițiile de pensionare a avocatului în cadrul sistemului de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, sistem care are un buget propriu [art. 10 alin. (1)], constituit, conform art. 11 din lege, din contribuții lunare obligatorii ale fiecărui avocat înscris în barou, cu drept de exercițiu al profesiei, stabilite periodic de Consiliul Uniunii Naționale a Barourilor din România — la propunerea Consiliului de administrație al Casei de Asigurări a Avocaților — pentru acoperirea nevoilor de piață ale sistemului; contribuții lunare facultative ale fiecărui avocat înscris în barou, cu drept de

exercițiu al profesiei, în cuantumul și în condițiile stabilite prin contractul dintre asigurător și asigurat, în forma reglementată de Consiliul Uniunii Naționale a Barourilor din România; venituri realizate din folosirea patrimoniului sistemului în activități economice producătoare de venituri, în condițiile legii; dobânzi din plasamente; majorări pentru plata cu întârziere a contribuțiilor lunare obligatorii; donații, subvenții și alte venituri prevăzute de lege sau de Statutul Casei de Asigurări a Avocaților. Acest buget nu face parte din bugetul asigurărilor sociale de stat din care se asigură pensiile contributive publice, pensii vizate de art. 47 alin. (2) din Constituție.

26. Curtea apreciază că, în cauză, nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea jurisprudenței sale în materie, astfel că soluția și considerentele Deciziei nr. 588 din 8 octombrie 2019 își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

27. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Stolojan în Dosarul nr. 7.611/63/2018 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 35 alin. (6) și ale art. 130 din Legea nr. 72/2016 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 decembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 801

din 7 decembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 95 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale anexei nr. 5 la aceeași lege

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 95 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale anexei nr. 5 la aceeași lege. Excepția a fost ridicată de Viorel Silistru în Dosarul nr. 164/44/2019 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 891D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 8 din 21 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 164/44/2019, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 95 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale anexei nr. 5 la aceeași lege.** Excepția a fost ridicată de Viorel Silistru în cadrul unei acțiuni având ca obiect drepturi de asigurări sociale.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt discriminatorii, întrucât instituie condiții de pensionare mai favorabile pentru femei în raport cu bărbații. Astfel, dacă s-ar avea în vedere la calculul pensiei stagiul de cotizare prevăzut de lege pentru o femeie, ar rezulta o pensie mai mare decât aceea care rezultă pentru un bărbat născut la aceeași dată, prin aplicarea stagiului de cotizare prevăzut de lege pentru bărbați.

6. **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale prin Decizia nr. 698 din 27 noiembrie 2014 și Decizia nr. 243 din 29 aprilie 2014.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 95 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale anexei nr. 5 la aceeași lege, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010. Dispozițiile art. 95 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 prevăd că „*Punctajul mediu anual realizat de asigurat se determină prin împărțirea numărului de puncte rezultat din însumarea punctajelor anuale ale asiguratului la numărul de ani corespunzător stagiului complet de cotizare, prevăzut în anexa nr. 5*”. Prevederile anexei nr. 5 stabilesc, în mod distinct pentru femei și pentru bărbați, vârstele standard de pensionare, stagiile complete și stagiile minime de cotizare.

11. Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile anexei nr. 5 la Legea nr. 263/2010

stabilesc vârste și stagii de cotizare diferite pentru femei în raport cu bărbații. Astfel, spre exemplu, în timp ce pentru femei condiția unui stagiul complet de cotizare de 35 de ani este cerută începând cu luna ianuarie 2030, pentru bărbați, același stagiul este necesar începând cu luna ianuarie 2015.

13. Autorul excepției, pensionat în anul 2015, critică această diferență de tratament juridic, considerând că, dacă i s-ar fi aplicat stagiul de cotizare complet prevăzut pentru femei la data pensionării sale, prin aplicarea formulei de calcul prevăzute de art. 95 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 ar fi rezultat un cuantum al pensiei mai mare decât acela care a rezultat prin luarea în calcul a stagiului complet de cotizare prevăzut pentru bărbați.

14. Față de această critică, Curtea reține că reglementările anterioare Legii nr. 263/2010 au prevăzut condiții de pensionare diferite pentru femei în raport cu bărbații. Astfel, dispozițiile art. 8 alin. (1) și (2) din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială, publicată în Buletinul Oficial nr. 82 din 6 august 1977, au prevăzut că „(1) *Personalul muncitor care are o vechime în muncă de minimum 30 ani bărbații și 25 ani femeile are dreptul la pensie pentru muncă depusă și limita de vârstă, la împlinirea vârstei de 62 ani bărbații și 57 ani femeile.* (2) *Persoanele încadrate în muncă care au o vechime de cel puțin 30 ani bărbații și 25 ani femeile, sunt pensionate, la cererea lor, și la împlinirea vârstei de 60 ani bărbații și 55 ani femeile*”. Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, — care a abrogat Legea nr. 3/1977 — a stabilit, de asemenea, în art. 41 că „(1) *Pensia pentru limită de vârstă se acordă asiguraților care îndeplinesc, cumulativ, la data pensionării, condițiile privind vârsta standard de pensionare și stagiul minim de cotizare realizat în sistemul public.* (2) *Vârsta standard de pensionare este de 60 de ani pentru femei și 65 de ani pentru bărbați. Atingerea vârstei standard de pensionare se va realiza în termen de 13 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin creșterea vârstelor de pensionare, pornindu-se de la 57 de ani pentru femei și de la 62 de ani pentru bărbați, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 3.* (3) *Stagiul minim de cotizare atât pentru femei, cât și pentru bărbați este de 15 ani. Creșterea stagiului minim de cotizare de la 10 ani la 15 ani se va realiza în termen de 13 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 3.* (4) *Stagiul complet de cotizare este de 30 de ani pentru femei și de 35 de ani pentru bărbați. Atingerea stagiului complet de cotizare se va realiza în termen de 13 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin creșterea acestuia, pornindu-se de la 25 de ani pentru femei și de la 30 de ani pentru bărbați, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 3.*”

15. Jurisprudența Curții Constituționale referitoare la diferența de tratament juridic dintre femei și bărbați din perspectiva condițiilor de pensionare a cunoscut o evoluție graduală, de la respingerea criticilor de neconstituționalitate ca neîntemeiate, justificată de faptul că „datorită imperativelor legate de creșterea și educarea copiilor, îndeosebi în primii ani, sarcinilor sporite ce revin femeilor în gospodărie, lipsei unor modalități sociale și economice larg accesibile, în perioada actuală de tranziție, care să le degreveze de aceste obligații, precum și altor aspecte care îngreunează ascensiunea lor profesională (concedii de maternitate, concedii postnatale, concedii pentru îngrijirea copilului bolnav, interdicțiile cu scop de

protecție de a lucra în anumite condiții etc.), precum și altor împrejurări, femeile sunt în situații ce le dezavantajează față de bărbați” (Decizia nr. 107 din 1 noiembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 26 aprilie 1996), până la a admite, de principiu, că realitățile sociale au cunoscut modificări, permițând evoluția gradată către o reglementare uniformă, sub aspectul condițiilor de pensionare, pentru femei și bărbați (Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010).

16. Cu toate acestea, Curtea, recunoscând evoluția realităților sociale într-un sens care permite legiuitorului să aibă în vedere, în viitor, o egalizare treptată a tratamentului juridic între bărbați și femei sub aspectul vârstei de pensionare, prin Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, anterferită, nu s-a pronunțat tranșant asupra oportunității unei asemenea măsuri și a amintit că între condițiile sociale din România și standardele întrunite în alte țări, care justifică instituirea unei reglementări nediferențiate între bărbați și femei sub aspectul pensionării, sunt încă deosebiri.

17. Adoptând Legea nr. 263/2010, legiuitorul a optat pentru păstrarea diferenței de tratament juridic între femei și bărbați în ceea ce privește condițiile de pensionare, atenuând însă aceste deosebiri. Astfel, prin art. 53 alin. (1) din lege s-a stabilit că *„Vârsta standard de pensionare este de 65 de ani pentru bărbați și 63 de ani pentru femei. Atingerea acestei vârste se realizează prin creșterea vârstelor standard de pensionare, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 5”*. Pe de altă parte, fără a mai face nicio distincție, următoarele alineate stabilesc: *„(2) Stagiul minim de cotizare este de 15 ani, atât pentru femei, cât și pentru bărbați. Atingerea acestui stagiul se realizează prin creșterea stagiului minim de cotizare, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 5. (3) Stagiul complet de cotizare este de 35 de ani, atât pentru femei, cât și pentru bărbați. Atingerea acestui stagiul se realizează prin creșterea stagiului complet de cotizare, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 5.”*

18. Prin urmare, Curtea constată că obiectivul urmărit de legiuitor este acela de a atenua diferențele de reglementare

privind condițiile de pensionare pentru femei și bărbați, singurul beneficiu păstrat în favoarea femeilor fiind acela al posibilității de a se pensiona la o vârstă mai mică.

19. Se impune a fi amintit că, prin Decizia nr. 387 din 5 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 24 iulie 2018, Curtea a decis că dispozițiile din Codul muncii care prevedeau încetarea de drept a contractului individual de muncă al femeilor la o vârstă mai redusă decât cea a bărbaților, ca urmare a atingerii vârstei legale de pensionare, erau constituționale în măsura în care sintagma „condiții de vârstă standard” nu excludea posibilitatea femeii de a solicita continuarea executării contractului individual de muncă, în condiții identice cu bărbatul, respectiv până la împlinirea vârstei de 65 de ani.

20. Curtea observă și că legiuitorul a continuat procesul de majorare a vârstelor legale de pensionare și a stagiilor complete și minime necesare obținerii dreptului la pensie început odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 19/2000, stabilind, în plus, și o diminuare a diferenței dintre vârstele de pensionare ale femeilor față de bărbați de la 5 la 2 ani.

21. Pentru a atenua discrepanțele de tratament juridic dintre persoanele pensionate în temeiul legislației anterioare și cele care se pensionează după intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010, legiuitorul a stabilit ca modificările condițiilor de pensionare să se realizeze eșalonat, pe o perioadă care, în cazul femeilor, se întinde până în anul 2030, iar, pentru bărbați, până în anul 2015. Acest decalaj este justificat de faptul că vârsta de pensionare și stagiul de cotizare ale femeilor la data intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010 erau mai reduse decât cele prevăzute la aceeași dată pentru bărbați, astfel că, în vederea diminuării diferenței dintre vârstele de pensionare ale celor două sexe și a egalizării stagiului de cotizare, eșalonarea se întindea, în mod firesc, pe o perioadă mai lungă.

22. Prin urmare, Curtea constată că existența unor prevederi legale diferite referitoare la condițiile de pensionare pentru bărbați în raport cu femeile este justificată de situații obiective și raționale care nu contravin prevederilor constituționale ale art. 16.

23. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Viorel Silistru în Dosarul nr. 164/44/2019 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 95 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale anexei nr. 5 la aceeași lege sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 decembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 819

din 9 decembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în redactarea anterioară Legii nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 62 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Ciprian Sorin Viziru în Dosarul nr. 45.816/3/2017 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.154D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 42 din 4 februarie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 45.816/3/2017, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 62 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor**, excepție ridicată de Ciprian Sorin Viziru într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri privind obținerea/recuperarea unor drepturi bănești neacordate acestuia de Tribunalul București pe perioada suspendării din funcția de judecător ca urmare a trimiterii sale în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că se încalcă prezumția de nevinovăție, deoarece, în fapt, suspendarea din funcție a magistratului inculpat, prin efectele negative ale restrângerii dreptului la muncă și privării de orice drepturi salariale, are natura unei sancțiuni *sui generis* îndreptate împotriva unei persoane considerate nevinovată pe toată durata procesului penal, adică exact pentru perioada în care funcționează prezumția de nevinovăție a inculpatului. Textele legale criticate permit ca suspendarea magistratului din funcție, pe o durată nedeterminată, să fie luată automat doar în temeiul unui act al procurorului — ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale sau, după caz, rechizitoriul. Rezultă că, în lipsa unei hotărâri definitive de condamnare pronunțate de instanță, dispozițiile legale criticate stabilesc o sancțiune arbitrară și neconstituțională, întemeiată

strict pe aprecierile în sensul vinovăției magistratului inculpat făcute de către procuror.

6. Totodată, măsura suspendării, în temeiul art. 62 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 303/2004, a raporturilor juridice de serviciu ale magistratului inculpat, având conținutul și semnificația sancțiunii excluderii din profesie, constituie o restrângere a exercițiului dreptului la muncă, lăsată exclusiv la dispoziția Consiliului Superior al Magistraturii. Această restrângere are un caracter arbitrar, nu este o măsură rezonabilă, necesară și proporțională cu scopul urmărit de legiuitor, fiind discriminatorie în raport cu alte categorii de persoane ce exercită autoritatea publică. Măsura nu este necesară, deoarece nu are un caracter indispensabil pentru atingerea obiectivului menținerii credibilității și prestigiului actului de justiție, legiuitorul având posibilitatea să prevadă alte măsuri mai puțin severe decât suspendarea raportului de serviciu al magistratului acuzat și restrângerea totală a dreptului la muncă. Prin astfel de măsuri s-ar limita doar exercitarea acelor atribuții ale magistratului ce implică interacțiunea cu justițiabilii, precum ar fi retragerea judecătorului din completurile de judecată sau încetarea calității de procuror de ședință, concomitent însă cu menținerea raporturilor de serviciu și continuarea plății drepturilor salariale, eventual într-un quantum diminuat numai în ceea ce privește salariul lunar, dar în quantum integral în privința celorlalte drepturi de natură salarială, precum decontarea chiriei plătite de magistrat la prețul pieței sau a contravalorii unor deplasări. Totodată, se arată că, deși este temporară, suspendarea raportului de serviciu al magistratului durează până când procesul penal va fi finalizat printr-o hotărâre definitivă, ceea ce în majoritatea cazurilor se traduce prin suspendarea îndelungată, de ordinul anilor, a magistratului inculpat. În tot acest timp, magistratul, care ar trebui să se bucure de prezumția de nevinovăție, și persoanele aflate în întreținerea sa sunt lipsite de orice venituri salariale necesare pentru acoperirea nevoilor de trai, inclusiv de sumele destinate plății chiriei pentru locuința de familie.

7. Se mai susține că restrângerea dreptului la muncă, ca efect al suspendării din funcție a magistratului în temeiul normelor legale criticate, este o măsură discriminatorie în raport cu alte categorii de persoane investite cu exercițiul autorității de stat. În acest sens, deputații și senatorii nu pot fi suspendați din funcție în cazul inculpării și trimiterii lor în judecată sub acuzația săvârșirii unor fapte penale, așa cum rezultă din prevederile care reglementează statutul lor. De asemenea, suspendarea din funcție a polițistului ce face subiectul unei acuzații penale se dispune numai dacă este arestat preventiv sau plasat în arest la domiciliu, iar în situația în care nu s-au dispus astfel de măsuri preventive, polițistul nu este suspendat din funcție, ci pus la dispoziția unității, îndeplinind acele sarcini și atribuții de serviciu stabilite în scris de șeful unității de poliție, pentru care beneficiază de drepturi bănești corespunzătoare, precum și de celelalte drepturi de natură salarială prevăzute de lege.

8. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, precizând că dispoziția legală privind suspendarea magistratului din funcție ca urmare a trimiterii în judecată nu constituie o sancțiune luată față de acesta, întrucât Consiliul Superior al Magistraturii nu apreciază

cu privire la vinovăția magistratului, ci constată întrunită condiția legală care atrage suspendarea de drept a raportului de serviciu. O astfel de măsură legislativă este justificată de activitatea judiciară desfășurată de judecători în scopul îndeplinirii justiției și de procurori în scopul apărării intereselor generale ale societății, a ordinii de drept, precum și a drepturilor și libertăților cetățenilor, nefiind permis ca un judecător sau procuror împotriva căruia s-a început acțiunea penală să mai poată îndeplini aceste activități.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 62 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, care, la data ridicării excepției, aveau următorul conținut normativ:

— Art. 62 alin. (1) lit. a) și alin. (3): „(1) *Judecătorul sau procurorul este suspendat din funcție în următoarele cazuri:*

a) *când a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni; (...)*”

(3) *În perioada suspendării din funcție, judecătorului și procurorului nu i se plătesc drepturile salariale. Această perioadă nu constituie vechime în magistratură.*”

13. Prin Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 15 octombrie 2018, prevederile legale criticate au fost modificate, dar Curtea va analiza dispozițiile de lege cu care a fost sesizată în forma pe care o aveau la data ridicării excepției, în considerarea celor statuate prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011.

14. În opinia autorului excepției, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea, art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală și prin prisma unor critici similare, Curtea respingând, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, prin Decizia nr. 42 din 4 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 2 iunie 2020 (paragrafele 17—23), Decizia nr. 224 din 16 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 28 iunie 2019 (paragrafele 19—22), sau Decizia nr. 242 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 24 iunie 2017, paragraful 19.

16. Prin această din urmă decizie, Curtea a constatat că prevederile art. 62 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 303/2004 nu aduc atingere prezumției de nevinovăție consacrate de art. 23 alin. (11) din Constituție, făcând în acest sens referire la

jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, în Cauza *Țehanciu împotriva României*, prin Decizia de inadmisibilitate din 22 noiembrie 2011, paragraful 17, instanța europeană a reținut că „prezumția de nevinovăție prevăzută de art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale este relevantă nu numai în acțiunea penală, dar și în alte cauze în care instanțele naționale nu au trebuit să stabilească problema vinovăției, scopul său esențial fiind să prevină orice autoritate națională să reflecte opinia că reclamantul este vinovat înainte ca acesta să fie găsit vinovat conform legii”. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat că cererea reclamantului privind încălcarea dreptului său la prezumția la nevinovăție din cauza suspendării din funcție în momentul trimiterii în judecată este în mod vădit nefondată și trebuie respinsă, deoarece suspendarea sa era obligatorie și automată conform Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici și nimic din această lege nu arată că scopul măsurii de suspendare ar fi unul punitiv, ci mai degrabă de precauție și provizoriu, în măsura în care privește apărarea interesului public prin suspendarea din funcție a unei persoane acuzate de comiterea unei infracțiuni de serviciu, și, astfel, de prevenire a altor posibile acte similare sau consecințe ale unor asemenea acte (paragraful 19). Curtea Europeană a Drepturilor Omului a mai reținut că, și în absența unui scop punitiv, trebuie evaluat impactul acestei măsuri asupra drepturilor individuale apărute la art. 6 paragraful 2 din Convenție și, în mod special, trebuie să se țină seama de garanțiile prevăzute de lege în acest sens, menționând că dispozițiile relevante din Legea nr. 188/1999 prevăd că, la terminarea procesului, persoana este repusă în funcție dacă nu a fost găsită vinovată, cu plata retroactivă a salariului (paragraful 20).

17. Aceste considerații, deși exprimate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în legătură cu suspendarea, pe parcursul judecării, a raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici acuzați de săvârșirea unei fapte penale, sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în ceea ce privește judecătoria și procurorii aflați în aceeași situație.

18. Tot astfel, pornind de la cele statuate prin Decizia nr. 1.553 din 6 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 7 februarie 2012, referitoare la prevederile din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici potrivit cărora raportul de serviciu se suspendă de drept atunci când funcționarul public a fost trimis în judecată pentru săvârșirea anumitor infracțiuni, prin Decizia nr. 242 din 6 aprilie 2017, mai sus citată, paragraful 18, Curtea a reținut, *mutatis mutandis*, că sancțiunea administrativă a suspendării funcționarului public din funcția publică pe care acesta o deține, în cazul în care s-a dispus trimiterea sa în judecată, are ca finalitate protejarea autorității sau a instituției publice față de pericolul continuării activității ilicite și al extinderii consecințelor periculoase ale faptei penale săvârșite de către funcționarul public. Or, ținând cont de natura administrativă a acestei măsuri, nu se pune problema nerespectării prezumției de nevinovăție, care va trebui însă respectată pe tot parcursul desfășurării întregului proces penal pornit împotriva respectivului funcționar public, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

19. Totodată, prin Decizia nr. 1.556 din 6 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 6 februarie 2012, Curtea a reținut că împrejurarea că secțiile Consiliului Superior al Magistraturii doar constată dacă a fost pusă în mișcare acțiunea penală împotriva magistratului prin ordonanță sau rechizitoriu decurge din lege, iar o astfel de soluție legislativă este justificată de activitatea judiciară desfășurată de judecători în scopul îndeplinirii justiției și de procurori în scopul apărării intereselor generale ale societății, a ordinii de drept, precum și a drepturilor și libertăților cetățenilor, nefiind permis ca un judecător sau procuror împotriva căruia s-a început acțiunea penală să își mai poată îndeplini aceste activități.

20. Curtea a mai reținut, prin Decizia nr. 42 din 4 februarie 2020, mai sus citată, paragraful 20, că măsura suspendării din funcție a judecătorilor și procurorilor se impune cu atât mai mult cu cât vizează apărarea prestigiului justiției și încrederea pe care justițiabilii trebuie să o aibă în probitatea morală a profesioniștilor chemați să îndeplinească actul jurisdicțional și, implicit, în corectitudinea soluțiilor pronunțate. Aceasta nu aduce atingere însă prezumției de nevinovăție ce protejează persoana vizată de o asemenea măsură și care se menține până la pronunțarea hotărârii definitive în cauză.

21. Cu privire la art. 62 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, potrivit căruia pe perioada suspendării din funcția de judecător acestuia nu i se cuvin drepturile salariale, iar perioada respectivă nu constituie vechime în magistratură, Curtea s-a mai pronunțat prin aceeași Decizie nr. 242 din 6 aprilie 2017, paragrafele 21 și 22, mai sus menționată, prin prisma criticii în sensul că s-ar crea o diferență de tratament aplicat magistraților față de alte categorii de funcționari publici, de exemplu, polițiștii. Curtea a constatat că nu poate fi primită comparația făcută de autorii excepției, întrucât cele două categorii profesionale au statute diferite. Diferența dintre statutele celor două categorii profesionale menționate provine din caracterul specific al actului jurisdicțional la realizarea căruia contribuie deopotrivă judecătorii și procurorii, înfăptuirea justiției fiind o activitate care presupune cu necesitate o conduită morală și profesională ireproșabilă, a cărei exercitare este incompatibilă cu orice suspiciune legată de imparțialitatea absolută a celor care o îndeplinesc, ceea ce diferențiază această activitate de orice altă profesie (Decizia nr. 42 din 4 februarie 2020, paragraful 23). Sub acest aspect, Curtea observă că nici comparația cu situația deputaților și a senatorilor nu poate fi reținută, întrucât statutul acestora este esențialmente diferit, activitatea pe care aceștia o desfășoară aflându-se sub semnul mandatului reprezentativ reglementat de art. 69 din Constituție.

22. În plus, Curtea a remarcat că și în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 242/2018, art. 63 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 prevedea un remediu esențial în ipoteza scoaterii de sub urmărire penală, încetării urmăririi penale, achitării sau încetării procesului penal față de judecător sau procuror, constând în repunerea acestuia în situația anterioară, plata drepturilor bănești de care a fost lipsit pe perioada suspendării din funcție și recunoașterea vechimii în magistratură pentru această perioadă.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ciprian Sorin Viziru în Dosarul nr. 45.816/3/2017 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 62 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în redactarea anterioară Legii nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data 9 decembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

**privind clasarea imobilului situat la adresa poștală 517,
satul Galoșpetreu, comuna Tarcea, județul Bihor, în Lista
monumentelor istorice, cu denumirea Conacul Draveczy
Gyula, în categoria II — arhitectură, m — monument, grupa B**

Având în vedere Referatul nr. 1.055/2018 din 15 octombrie 2021 de aprobare a proiectului Ordinului ministrului culturii privind clasarea imobilului situat la adresa poștală 517, satul Galoșpetreu, comuna Tarcea, județul Bihor, în Lista monumentelor istorice, cu denumirea Conacul Draveczy Gyula din Galoșpetreu, ca m — monument, categoria II — arhitectură în grupa B,

în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. a) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează ca monument istoric Conacul Draveczy Gyula, imobil situat la adresa poștală 517, satul Galoșpetreu, comuna Tarcea, județul Bihor, în categoriile II — arhitectură, m — monument, grupa B, cu codul în Lista monumentelor istorice BH-II-m-B-21189.

(2) Coordonatele punctelor de contur ale zonei de protecție a monumentului istoric sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii,

Camelia Veronica Marcu,
secretar general

București, 19 noiembrie 2021.

Nr. 3.722.

ANEXĂ

ZONA DE PROTECȚIE

**a monumentului istoric Conacul Draveczy Gyula, imobil situat la adresa poștală 517,
satul Galoșpetreu, comuna Tarcea, județul Bihor**

Coordonate puncte de contur STEREO 70:

	(X)	(Y)
1	668809.092	290396.369
2	668663.785	290266.055
3	668592.124	290314.864
4	668553.397	290253.951
5	668498.589	290269.228
6	668500.584	290230.870
7	668457.545	290264.715
8	668472.677	290286.044
9	668407.888	290322.641
10	668436.632	290368.943
11	668436.415	290400.389
12	668493.473	290430.553

	(X)	(Y)
13	668413.659	290494.777
14	668413.152	290545.029
15	668475.989	290504.619
16	668510.713	290558.876
17	668550.475	290535.151
18	668562.020	290522.580
19	668641.232	290482.068
20	668631.660	290464.053
21	668622.846	290468.650
22	668615.600	290454.497
23	668663.785	290266.055
24	668744.789	290438.047

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**privind inspecțiile de siguranță a navigației la navele de transport și terminalele de operare a mărfurilor periculoase (produse petroliere, produse chimice lichide și gaze lichefiate) și inspecțiile pentru emiterea certificatelor de gas free și hot work în apele naționale navigabile și în porturile românești**

În temeiul prevederilor:

— art. 12 lit. j) și k) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 4, art. 5, art. 7 lit. j) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 4 lit. B pct. 2 și 3 din Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității Navale Române, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.133/2002, cu modificările ulterioare;

— art. 2 lit. b), art. 5 pct. 20, art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul transporturilor și infrastructurii, emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Prezentul ordin reglementează inspecțiile de siguranță efectuate la navele maritime și de navigație interioară și la terminalele de operare a produselor petroliere, produselor chimice lichide și gazelor lichefiate, după cum urmează:

a) inspecția înaintea începerii operării la navele care transportă produse petroliere, produse chimice lichide și gaze lichefiate;

b) supravegherea respectării procedurilor de operare în siguranță la navele care transportă produse petroliere, produse chimice lichide și gaze lichefiate;

c) inspecția terminalelor de operare a produselor petroliere, produselor chimice lichide și gazelor lichefiate;

d) inspecția în vederea emiterii certificatului de gas free la navele maritime și la navele de navigație interioară;

e) inspecția în vederea emiterii certificatului de hot work la navele maritime și la navele de navigație interioară.

(2) Inspecțiile de siguranță și supravegherea respectării procedurilor de operare, prevăzute la alin. (1), se efectuează de către Autoritatea Navală Română, denumită în continuare ANR, prin personalul propriu de specialitate.

(3) Certificatul de gas free reprezintă documentul eliberat de Autoritatea Navală Română, în numele statului român, care certifică faptul că spațiul închis inspectat sau altă parte inspectată a navei este liber/ă de gaze inflamabile/nocive și permite desfășurarea în siguranță a lucrărilor de reparații, dezmembrare și/sau dezafectare.

(4) Certificatul hot work reprezintă documentul eliberat de Autoritatea Navală Română, ulterior obținerii de către navă a certificatului de gas free, prin care se permite efectuarea de lucrări la bordul navei ce pot genera surse de aprindere.

Art. 2. — (1) Toate navele care transportă produse petroliere, produse chimice lichide și gaze lichefiate, care urmează să opereze în porturile românești, vor fi inspectate înaintea începerii operării de către ANR, pentru verificarea funcționării în bune condiții a sistemelor de siguranță a operării mărfii, a instalațiilor de prevenire și stingere a incendiului și a instalațiilor de prevenire a poluării pe timpul operării.

(2) În urma efectuării inspecției prevăzute la alin. (1), ANR va elibera permisul pentru începerea operării.

(3) În cazul în care, în urma inspecției prevăzute la alin. (1), se constată deficiențe majore privind siguranța operării, ANR va elibera un document de respingere, iar nava nu va putea începe operarea.

Art. 3. — Pe durata operării navelor prevăzute la art. 2, un inspector de siguranță din cadrul ANR va supraveghea respectarea procedurilor de operare în siguranță, de prevenire și combatere a poluării și de prevenire și stingere a incendiilor.

Art. 4. — (1) Inspecția prevăzută la art. 2 și supravegherea respectării procedurilor de operare prevăzută la art. 3 se efectuează având în vedere prevederile specifice tipului de navă maritimă sau de navigație interioară aplicabile:

a) convențiile internaționale în domeniu la care România este parte;

b) Ghidul internațional pentru siguranța tancurilor petroliere și a terminalelor (ISGOTT);

c) Ghidul privind poluarea prin prizele de mare;

d) Ghidul de siguranță pentru terminalele de gaze lichefiate;

e) Ghidul privind siguranța navelor care transportă produse chimice;

f) Ghidul privind siguranța navelor care transportă gaze lichefiate;

g) Ghidul privind siguranța navelor care transportă produse petroliere;

h) Ghidul transferului de produse petroliere de la o navă la alta;

i) Ghidul de siguranță a navelor care transportă produse chimice lichide;

j) Ghidul de inspecție a navelor care transportă produse petroliere și chimice lichide și gaze lichefiate;

k) dispoziții fundamentale privind navigația pe Dunăre (DFND);

l) Acordul european privind transportul internațional al mărfurilor periculoase pe căile navigabile interioare (ADN);

m) cerințele tehnice minime pentru navele de navigație interioară care arborează pavilionul român, aprobate prin

Ordinul nr. 1.472/2018 pentru aprobarea cerințelor tehnice pentru navele de navigație interioară, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Ghidurile prevăzute la alin. (1) sunt elaborate de Camera internațională de navigație și de forumul internațional maritim al companiilor petroliere, iar aplicarea lor este recomandată de Organizația Maritimă Internațională.

Art. 5. — (1) ANR va inspecta anual toate terminalele de operare a produselor petroliere, produselor chimice lichide și gazelor lichefiate, din porturile românești, pentru verificarea respectării legislației naționale și a convențiilor internaționale privind siguranța instalațiilor destinate operațiunilor de încărcare/descărcare, prevenirea și combaterea incendiilor și a sistemelor de prevenire și de intervenție în caz de poluare.

(2) În cazul în care se constată deficiențe majore, ANR va interzice operarea navelor în respectivul terminal până la remedierea deficiențelor majore constatate.

Art. 6. — (1) Navele maritime și de navigație interioară care urmează să efectueze lucrări de reparații, dezmembrare și/sau dezafectare vor fi inspectate de către ANR în vederea emiterii certificatului de gas free și a certificatului hot work, astfel încât să nu constituie un pericol pentru siguranța navigației, a navelor, a persoanelor și mărfurilor transportate, a facilităților portuare, precum și pentru mediu. Inspecțiile pentru eliberarea certificatelor de gas free și hot work se vor efectua numai pe timp de zi, navele fiind obligate să acorde tot sprijinul și logistica necesare efectuării inspecțiilor în deplină siguranță.

(2) Navele maritime de transport produse petroliere, produse chimice lichide și gaze lichefiate, la care urmează să se efectueze lucrări de reparații în șantierul naval, vor fi inspectate de către ANR în vederea emiterii certificatului de gas free, în rada exterioară a portului, iar în cazul în care se efectuează lucrări de reparații în alte zone decât zona cargo, vor fi inspectate în vederea emiterii certificatului de gas free și după intrarea lor în șantierul naval.

(3) Navele de navigație interioară care transportă produse petroliere, produse chimice lichide și gaze lichefiate, la care urmează să se efectueze lucrări de reparații în șantierul naval, vor fi inspectate de către ANR în vederea emiterii certificatului de gas free, înaintea intrării lor în docurile șantierelor navale.

(4) Navele maritime și de navigație interioară, altele decât cele de transport produse petroliere, produse chimice lichide și gaze lichefiate, care urmează să efectueze lucrări de reparații în

șantierul naval, vor fi inspectate de către ANR, în vederea emiterii certificatului de gas free, după intrarea lor în docurile șantierelor navale.

(5) În cazul efectuării de reparații la bord, în afara șantierelor navale, navele maritime și navele de navigație interioară vor fi inspectate de către ANR în vederea emiterii certificatului de gas free la dană sau cheu, în urma unei notificări primite de la căpitania de port.

(6) În cazul efectuării de lucrări de dezmembrare și/sau dezafectare în afara șantierelor navale, navele maritime și navele de navigație interioară vor fi inspectate de către ANR, în vederea emiterii certificatului de gas free, la locul efectuării lucrărilor, în urma unei notificări primite de la căpitania portului din zona de jurisdicție unde se află nava.

Art. 7. — Inspecția în vederea emiterii certificatului hot work la navele maritime și de navigație interioară se va realiza de către ANR, în cazurile în care se lucrează cu flacără deschisă, înainte de începerea lucrărilor și numai după efectuarea inspecției de gas free și obținerea certificatului de gas free.

Art. 8. — Pentru activitățile de inspecții și supraveghere prevăzute de prezentul ordin, ANR percepe tarife în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 9. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, ministrul transporturilor și infrastructurii va aproba instrucțiunile privind punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 10. — Autoritatea Navală Română va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 11. — (1) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului transporturilor nr. 813/2008 privind procedurile de inspecție și supraveghere a operării navelor de transport produse petroliere, gaze lichefiate și substanțe lichide nocive în terminalele din porturile românești, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 1 iulie 2008.

(2) Autorizațiile emise de ANR persoanelor fizice și/sau juridice pentru efectuarea inspecțiilor în vederea emiterii certificatului de gas free și hot work în baza art. 5 alin. (2) din Ordinul ministrului transporturilor nr. 813/2008 privind procedurile de inspecție și supraveghere a operării navelor de transport produse petroliere, gaze lichefiate și substanțe lichide nocive în terminalele din porturile românești rămân valabile până la data expirării ultimei vize anuale acordate de ANR.

Art. 12. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru,
ministrul transporturilor și infrastructurii,
Sorin Mihai Grindeanu

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului mediului,
apelor și pădurilor nr. 811/2021 privind alocarea certificatelor
de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit
pentru activitățile de aviație, pentru perioada 2021—2023**

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției schimbări climatice și dezvoltare durabilă nr. DSCDD/202.160 din 22.12.2021,

ținând cont de prevederile art. 14³ alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 811/2021 privind alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit pentru activitățile de aviație, pentru perioada 2021—2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 564 din 2 iunie 2021, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Tánczos Barna

București, 8 martie 2022.
Nr. 582.

ANEXĂ

(Anexa la Ordinul nr. 811/2021)

NUMĂRUL TOTAL**de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate operatorilor de aviație pentru perioada 2021—2023**

Nr. crt.	Numele operatorului	Identificatorul unic al operatorului (prevăzut în lista de operatori de aeronave a Comisiei Europene)	Anul	Număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră
1.	TAROM	2658	2021	128.848
			2022	125.950
			2023	123.051
Total alocare TAROM pentru perioada 2021—2023				377.849
2.	BLUE AIR	30600	2021	143.492
			2022	140.264
			2023	137.036
Total alocare BLUE AIR pentru perioada 2021—2023				420.792

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului
sănătății publice nr. 284/2007 privind aprobarea
Metodologiei-cadru de organizare și desfășurare
a concursurilor/examenelor pentru ocuparea funcțiilor
specifice comitetului director din spitalele publice**

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale resurse umane, structuri și politici salariale nr. AR 4.039 din 10.03.2022 din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile art. 181 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului sănătății publice nr. 284/2007 privind aprobarea Metodologiei-cadru de organizare și desfășurare a concursurilor/examenelor pentru ocuparea funcțiilor specifice comitetului director din spitalele publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 16 februarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3 alineatul (3), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) pentru directorul de îngrijiri:

1. sunt asistenți medicali generaliști, moașe sau asistenți medicali cu grad principal;
2. dețin gradul principal de cel puțin doi ani;
3. sunt absolvenți de învățământ universitar de lungă sau scurtă durată, cu diplomă de licență/absolvire.”

2. La articolul 3, alineatul (4) se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila

București, 10 martie 2022.
Nr. 760.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru modificarea Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.549/2018 privind aprobarea Normelor metodologice pentru stabilirea documentelor justificative privind dobândirea calității de asigurat, precum și pentru stabilirea documentelor necesare atribuirii numărului unic de identificare în sistemul de asigurări sociale de sănătate cetățenilor străini sau apatrizilor aflați în situații deosebite care provin din zona conflictului armat din Ucraina și intră în România și care nu solicită o formă de protecție potrivit Legii nr. 122/2006 privind azilul în România

Având în vedere:

— art. 1 alin. (1), (1¹), (4) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2022 privind acordarea de sprijin și asistență umanitară de către statul român cetățenilor străini sau apatrizilor aflați în situații deosebite, proveniți din zona conflictului armat din Ucraina, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul de aprobare al Direcției buget a Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. BG 431 din 14.03.2022, în temeiul dispozițiilor art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.549/2018 privind aprobarea Normelor metodologice pentru stabilirea documentelor justificative privind dobândirea calității de asigurat, precum și pentru stabilirea documentelor necesare atribuirii numărului unic de identificare în sistemul de asigurări sociale de sănătate cetățenilor străini sau apatrizilor aflați în situații deosebite care provin din zona conflictului armat din Ucraina și intră în România și care nu solicită o formă de protecție potrivit Legii nr. 122/2006 privind azilul în România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1036 din 6 decembrie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Titlul ordinului se modifică și va avea următorul cuprins:

„ORDIN

privind aprobarea Normelor metodologice pentru stabilirea documentelor justificative privind dobândirea calității de asigurat, precum și pentru stabilirea documentelor necesare atribuirii numărului unic de identificare în sistemul de asigurări sociale de sănătate cetățenilor străini sau apatrizilor aflați în situații deosebite care provin din zona conflictului armat din Ucraina”

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice pentru stabilirea documentelor justificative privind dobândirea calității de asigurat, precum și pentru stabilirea documentelor necesare atribuirii numărului unic de identificare în sistemul de asigurări sociale de sănătate cetățenilor străini sau apatrizilor aflați în situații deosebite care provin din zona conflictului armat din Ucraina, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.”

3. Titlul anexei se modifică și va avea următorul cuprins:

„NORME METODOLOGICE

pentru stabilirea documentelor justificative privind dobândirea calității de asigurat, precum și pentru stabilirea documentelor necesare atribuirii numărului unic de identificare în sistemul de asigurări sociale de sănătate cetățenilor străini sau apatrizilor aflați în situații deosebite care provin din zona conflictului armat din Ucraina”

4. În anexă, titlul capitolului IV se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL IV

Stabilirea documentelor necesare atribuirii numărului unic de identificare în sistemul de asigurări sociale de sănătate cetățenilor străini sau apatrizilor aflați în situații deosebite care provin din zona conflictului armat din Ucraina”

5. În anexă, articolul 13¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13¹. — (1) Pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2022 privind acordarea de sprijin și asistență umanitară de către statul român cetățenilor străini sau apatrizilor aflați în situații deosebite, proveniți din zona conflictului armat din Ucraina, cu modificările și completările ulterioare, în vederea asigurării accesului la pachetul de servicii medicale de bază, precum și la medicamente, materiale sanitare, dispozitive medicale și servicii medicale cuprinse în programele naționale de sănătate curative, furnizorii au obligația să solicite, să păstreze și să depună la casele de asigurări de sănătate următoarele documente, în copie:

a) pentru cetățenii ucraineni cu reședința în Ucraina înainte de 24 februarie 2022: document de identitate și document de călătorie*;

b) pentru apatrizii și resortisanții țărilor terțe, altele decât Ucraina, care beneficiau de protecție internațională sau de o protecție națională echivalentă în Ucraina înainte de 24 februarie 2022: decizie de acordare sau de refuz al permisului de ședere în Ucraina și documentul de călătorie;

c) pentru membrii de familie** ai persoanelor de la lit. a): certificat de naștere, certificat de căsătorie, certificat de adopție, declarație pe propria răspundere, după caz, și documentul de călătorie;

d) pentru membrii de familie ai persoanelor de la lit. b): certificat de naștere, certificat de căsătorie, certificat de adopție, declarație pe propria răspundere, după caz, și documentul de călătorie;

e) pentru apatrizii și resortisanții țărilor terțe, altele decât Ucraina, care își aveau reședința legală în Ucraina înainte de 24 februarie 2022: document de identitate și document de călătorie;

f) pentru alți cetățeni străini și apatrizi (persoane fără documente de identitate): document de călătorie;

g) pentru alți cetățeni străini și apatrizi (persoane fără reședință legală în Ucraina și cu documente de identitate): document de identitate și document de călătorie;

h) pentru beneficiarii Convenției ratificate prin Decretul nr. 165/1961 din statele succesoare ale URSS (Ucraina, Federația Rusă, Armenia), care au intrat în România anterior intrării în vigoare a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2022, cu modificările și completările ulterioare, și pentru care s-a deschis dreptul la servicii medicale anterior acestei date: document de identitate și document de călătorie.

(2) Furnizorii de servicii medicale, materiale sanitare, medicamente și dispozitive medicale aflați în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate, inclusiv pentru programele naționale de sănătate curative, sunt obligați să

înregistreze în aplicația informatică pusă la dispoziție de Casa Națională de Asigurări de Sănătate persoanele prevăzute la alin. (1).

(3) Evidența la nivelul caselor de asigurări de sănătate a persoanelor prevăzute la alin. (1) se realizează pe baza numărului unic de identificare care se atribuie utilizând aplicația informatică pusă la dispoziție de Casa Națională de Asigurări de Sănătate, cu asigurarea garanțiilor corespunzătoare drepturilor și libertăților persoanelor ale căror date cu caracter personal sunt prelucrate.

* Documentele de călătorie sunt cele prevăzute la art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

** Membrii de familie sunt definiți în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (4) din Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/382 a Consiliului din 4 martie 2022 de constatare a existenței unui aflus masiv de persoane strămutate din Ucraina în înțelesul articolului 5 din Directiva 2001/55/CE și având drept efect introducerea unei protecții temporare."

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

București, 15 martie 2022.
Nr. 155.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

